

Filip Vávra: Když v Americe vypukne občanská válka

- CZ24 News | 21. června 2020

USA: V jednom z posledních článků jsem slíbil analýzu možného vývoje dění v USA, pokud by v zemi vypuklo něco, co může být označeno za občanskou válku. Jelikož můj zájem o USA a americkou historii trvá již od 80.let minulého století a rasová realita tohoto kontinentu je mou oblíbenou disciplínou, na téma si troufám. Jdeme na to?

Současný stav

Řešit celou historii Spojených států je zdlouhavé, proto ve zkratce. USA byly založeny jako bílá republika, kde mohl být občanem jen svobodný běloch. Muž i žena. Díky přítomnosti černochů, kteří byli po občanské válce s bílými zrovnoprávněni, byla podmínka občanství jen pro bílé vyřazena, což teoreticky otevřelo dveře pro občanství lidí všech ras. Bílí proto omezili migraci do USA zákonem jen pro bílé, aby se do země nikdo jiný nedostal. Tento stav s některými výjimkami trval až do roku 1965, kdy se Amerika po dlouhodobém tlaku komunistů otevřela migraci celého světa. Od té doby Amerika prodělává rapidní změnu jak svého vzhledu, tak i politiky.

Do roku 1965 byl průměrný Američan vnímán jako běloch věřící v křesťanského boha a vycházející z evropských hodnot. Dnešní definice Američana neexistuje. Americké občany kromě onoho občanství nic nespojuje. Ani si nejsou podobní, ani nemají podobné náboženství, kořeny, hodnoty, prostě nic. Držet takovou společnost pohromadě je nemožné a její kolaps je vlastně jen otázkou času.

Část nebílých občanů Ameriky si uvědomuje, jaké mají privilegium žít v zemi, která je jednoduše stále ještě nejsvobodnější zemí světa. Tito nebílí jsou obvykle voliči republikánů, Spojeným státům jsou loajální, a věří, že multirasová společnost může fungovat. Nemalá část nebílých ale v USA není šťastná. Ta země nebyla stvořena pro ně. Bílá historie Spojených států je obtěžuje. Mají bílých plné zuby. Nechtějí je vidět ve filmu, nechtějí je vidět v reklamě, nechtějí je vidět na obrazech, sochách. Chtějí vidět někoho, jako jsou oni sami. A spousta bílých se pod vlivem vzdělávacího systému snaží tyto postoje chápat, a podporovat je, a jsou ochotní jít nebílým z cesty. Většina bílých ale nikam jít nehodlá, a ač mohou mít pro nebílé pochopení, pokud je řešením jejich zmizení, dohoda je nemožná. Tyto dva světy se tedy musejí dříve či později střetnout.

Spouštěcí bod občanské války

Cosí jako občanská válka v USA existuje již nyní. Zatím není ve formě vážnějšího fyzického konfliktu, ale směřuje k němu. Zvolení Donalda Trumpa prezidentem a zviditelnění do té doby mlčící většiny bílých Američanů šokovalo americkou levici, která přešla do agresivní reakce. Násilí při demonstracích a vůči lidem, se kterými nesouhlasí, se stalo běžnou součástí politického boje, stejně jako aktivizace militantních odpůrců levice. Levice ale potřebovala něco emotivního. Mučedníka. A tím se stal celoživotní lump Floyd, kterého zabila čtyřčlenná rasově smíšená policejní hlídka. Ač ze čtyř zasahujících policistů byli bílí jen dva, Floydův případ se pro ně stal ukázkovým příkladem tzv.systémového rasismu v USA, a příkladem toho, že dokud budou bílí lidé v USA v pozici moci, nebílí nemohou být v bezpečí. Bílá moc tedy musí být odstraněna, protože se ukázala být špatnou.

Revoluční masa nebílých a jejich bílých spojenců nyní neusiluje o žádná polovičatá řešení a chce bílé odstranit ze všech pozic moci v USA. Protože běloch jako vrozený rasista podle nich nemůže nikdy nic provádět ve prospěch nebílých, musí jim svou pozici dobrovolně odevzdat. Usilování o tento stav se vede až do absurdna, a je téměř nemožné se proti němu ohradit, aniž by nehrozilo obvinění z

rasismu, což znamená konec kariéry. Není tedy úniku.

Revoluční masa neusiluje nezbytně o násilnou cestu, pokud ji půjdou všichni z cesty. Za předpokladu, že ovládne i volby, a poté armádu a policii, Amerika se ocitne na cestě k tyranii. To je jedna možnost. Druhá možnost je, že se tomuto stavu pokusí zabránit někdo jako Donald Trump, a zavede v Americe diktaturu. Třetí možnost je, že se stát rozpadne, a tato možnost má pak několik možných scénářů vývoje. Rozeberme si jednotlivé možnosti jednu po druhé.

1) Varianta revoluční tyranie

Technologické korporace zcela ovládají virtuální, a s ním i veřejný prostor. Bílí muži ve vedení těchto společností své funkce nejprve předávají bílým ženám, nebo nebílým mužům a ženám. Bílé ženy, později, s vědomím své "historické" odpovědnosti, předávají funkce nebílým ženám. Republikánská strana je pod tlakem okolností programově jen těžko rozeznatelná od Demokratů, načež dojde k rozpadu dvou stran, které se slučují v jednu Lidovou frontu. Dojde ke změně Ústavy a odstranění Senátu i funkce prezidenta, a do čela Spojených států je dosazen Revoluční výbor. Jsou v něm zastoupeni černoši, Hispánci, Asiaté, homosexuálové, translidé, američtí Indiáni, a další skupiny, ale žádný běloch. Tento výbor vyhlásí vznik místních samospráv, kdy podobné mikrovýbory existují ve všech obcích po celých USA. Podmínkou existence každého výboru je nepřítomnost bílých lidí v nich a jejich faktické odstranění z rozhodovacího procesu.

Výbor zruší většinu dodatků Ústavy, včetně svobody slova a práva na držení zbraně. Projevy nepřátelské vůči novému zřízení jsou kriminalizovány a vynucuje je reformovaná policie, což je fakticky politická policie. NKVD v americkém stříhu. Tato policie pátrá po ukrytých zbraních a v mnoha věznicích po celé zemi drží disidenty, většinou bělochy. Tato varianta povede buď k naprosté pacifikaci a deklasování bílé americké populace, nebo k vytvoření mnoha ohnisek odporu po celé zemi a následné občanské válce, která bude vedena po rasové linii. Půjde fakticky o rasovou válku.

2) Varianta diktatury

Konzervativní kruhy v USA ze strachu z chaosu a ztráty své moci zakročí vůči revolučním masám silou. Dojde k omezení občanských svobod a vypjatému americkému patriotismu, který nebude stavěn na rasové linii, ale prostě loajalitě americkému způsobu života, ať už to nyní znamená cokoliv. Na základě zákona o neamerické činnosti budou zestátněny technologické společnosti, nad kterými stát převezme kontrolu, a nejaktivnější revolucionáři budou podle dávno připravených seznamů izolováni ve věznicích. Demonstrace budou zakázány a policie je bude rozbíjet již v samém zárodku.

Revoluční hnutí v USA se buď podaří zcela rozbít a dnešní revolucionáři si místo revoluce budou hledět svého, nebo stejně jako v případě revoluční tyranie dojde ke vzniku ohnisek odporu. Ty však budou čelit nejen síle státu, ale i patriotických milic, které budou s přimhouřením oka tolerovány jako eskadry smrti.

3) Rozpad USA

Systém se může jednoduše rozpadnout. Policisté nebudou mít chuť pracovat, když jim za plnění jejich pracovních povinností bude stále častěji hrozit postih. V oblastech se sníženým počtem policie dojde nevyhnutelně k nárůstu kriminality a odchodu lidí z takových oblastí do bezpečí. Situace povede ke kolapsu společnosti a jednotlivé státy / města budou hledat vlastní alternativní cesty samosprávy. Funkce prezidenta a Senátu bude na čas jen formální, než dojde k jejich úplnému zrušení. Oblasti s vysokým počtem nebílého obyvatelstva a voliči Demokratů mohou vytvářet něco podobné revoluční tyranii, ale i komunit ve stylu hippies. Oblasti s vysokým počtem bílých a voličů republikánů mohou vytvářet něco podobné diktatuře, ale také třeba jen vysoce militarizované

oblasti, kde bude zachována americká demokracie.

Dojde tak buď k naprosté fragmentaci USA, kdy vznikne něco jako "Svobodný Oregon", což bude malá bílá republika na severozápadě USA, a vedle toho třeba v Chicagu vznikne "Wakanda". Nebo se do sebe navzájem pustí všichni proti všem a tento boj bude pravděpodobně znovu veden na rasových liniích. V konfliktu tak emotivním, kdy obě strany projeví mnoho rasové nenávisti, není pravděpodobné, aby bílí levičáci zůstali dlouhodobě v revolučním táboře, a stejně tak černí republikáni v táboře patriotů.

Nestane se nic

Tato varianta je krajně nepravděpodobná. Amerika se demograficky mění a noví Američané starou Ameriku nenechají žít. A stále mocnější levičáci chtějí v USA politický systém zcela změnit a není síly, kromě síly státu, která by je dokázala zastavit. Jedna ze tří výše popsaných variant a jejich následné podvarianty jsou jednoduše nevyhnutelné. Otázkou zůstává jen to, kdy k některé z nich dojde.

Filip Vávra